

Oberst Tommy Paulsen, chef for Gardehusarregimentet:

Tale ved hjemkomstparaden i Rønne for ISAF Hold 8 den 26. februar 2010

Velkommen!

Nu har jeg sagt velkommen hjem til en stor del af Hold 8 i lufthavnen i sidste uge, så derfor et stort velkommen til jer pårørende og til dem fra hold 8, der ikke landede i Kastrup. Det er en stor glæde at se så mange af jer i dag. Tak fordi I har taget den lange tur til Bornholm.

Lad mig som det første nævne, at vi startede dagen i går med en lille ceremoni på Antvorskov Kaserne ved vores mindsten sammen med de pårørende til Rune Westy, Kenneth Patrick og Simon Sejer Hoffmann samt soldaterne fra 1. og 2. bataljon for at mindes de tre faldne husarer fra Hold 8. Vi har lovet hinanden ikke at glemme vores faldne helte; det holdt vi i hævd første gang i går morges, og det vil gøre igen.

Jeg vil også her sige, at det har været en hård opgave at modtage vore tre faldne soldater fra 2. Lette Opklaringseskadron. Det har også trukket søm ud at modtage vores sårede og hårdt sårede soldater fra Hold 8, hvor en stor del af dem er med i dag.

Jeg vil godt her i denne forsamling udtrykke min dybe respekt for den måde, vores hårdt sårede soldater tackler situationen på. Der er et fantastisk gå på mod og en kæmpe viljestyrke til at komme videre, og det kan vel kun sammenfattes med ordet: Respekt!

For det andet: Jeg har rost jer soldater og takket jer for indsatsen, men I kan ikke få ros nok. Det er en fantastisk og enestående præstation, I har udført i Helmand. I har under ret ekstreme forhold udført en særdeles krævende tjeneste med livet som indsats. Husk at være stolte over det! I kan alle med god grund ranke ryggen og gå med oprejst pande resten af jeres liv. I har virkelig ydet en kæmpe indsats.

I har virkelig været der for det afghanske folk. I har stillet op og leveret den hårde sikkerhed som forudsætning for, at andre organisationer kunne begynde opbygning af et demokrati, afholde valg, få lokalsamfund til at udvikle sig med skoler, politi og andre nødvendige samfundsstrukturer, som vi bare tager for givet her i Vesten. Så jeres indsats rækker langt, meget længere end I nok forestiller jer.

Tak soldater!

For det tredje og sidste: Kære pårørende! Vi har været en turbulent tid igennem. Der har bestemt været situationer, vi godt kunne have undværet. Men jeg må sige, at jeres engagement og opbakning til dette hold har været suveræn. Vi ved regimenterne har lige fra de første arrangementer følt, at I var 100 procent til stede og engageret. I har været med os, og I har været kritiske på en rigtig god og konstruktiv måde, som vi har lært meget af. Jeg og de andre regimentschefer og kontaktofficererne kommer til at savne vores møder og jeres brændende engagement. Tak fordi I har hjulpet os og vores soldater på denne helt fantastiske måde.

Tak kære pårørende!

Og lad os så komme videre – KN Sølvørtorp, også kaldet Silver vil lige gi lidt praktiske bemærkninger.